

Wěrnno jo, až Bog ma scžerpnosć,
 Tym grěšnikam dajo smilnosć,
 Čhtož pał na gnadu isrěšnyje,
 We štoježi stawne labuje,
 Na swoju dušchu něglěda
 Na tog žo Boža něgnada.

Ča dajšcho nam glědasch:

I. Psches žo Bog swoju scžerpliwu mysl hopokazjo.

Bog hopokasujo swoju ^{scžerpliwu} mysl psches to, až won tomu zartuju pschidaje, we tom Božem kralejstwu škaku škofodu žynišch.

Jesús powěda we tom ewangeliu wot jadnogo winika, kenz selischczo brěža mjasch do teje pschenize sejo, tak žejuzh: „To nebjaske kralejstwo jo pschironnane žlowekoju, kotaryž dobre seime na swoju rolu sejo. Čož pał te luže spachu, pschize jogo winik, a sejascho selischczo brěža mjasch ^{Anži} pschenizju, a žescho pschejz.“ A ten winik, kotaryž to selischczo sejo, to jo ten zart. Ten zart hušejo to selischczo togo bluzěna, až te žloweki niz Božemu słowu, ale jich saschamnonem roshmu a tym bludnym ducham wěre, won saslepijo tych něwěrežych, aby jim něswěschiko to hušwěscheie togo ewangelia teje Kristusoweje kšchabnosćzi. Ten zart hušejo to selischczo togo pschisłodnikojstwa, až se te žloweki pschi jich wenkownem kšchesczijaństwu sa pschawych a sbožnych žaržasch deje. Won hušejo to selischczo teje škosczi; jogo myšleie a pytaie žo jano pscheze na to, aby won tych žlowekow hobtorik a sawjadk do něwěry, sazwiłowana a drugeje welišeje šromoty a něstatkow. Čake selischczo hušejo ten zart nějškerej potom, gaž